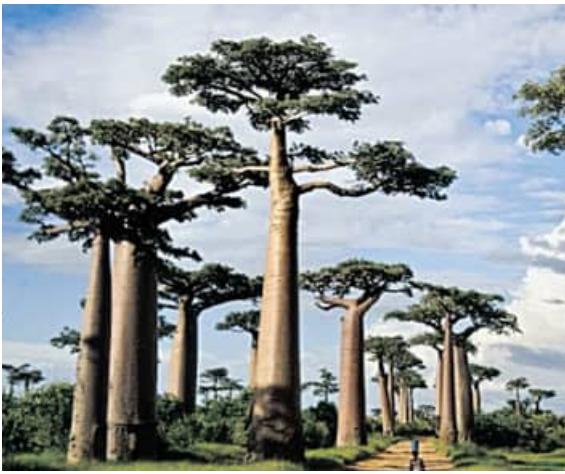

ଜଣାପଡ଼ିଲା ଦୀଘ୍ନିବୀ ଓଳଟବୁଝ ବାଓବାବର ଉପ୍ରକିଷ୍ଣକ

ବୃକ୍ଷ ବୃକ୍ଷ ଭାବେ ପରିଚିତ
ଆପ୍ରିକାର ବାଓବାବ ବୃକ୍ଷ।
ଏହି ବୃକ୍ଷ ସାଧାରଣତେ
ମାତାଗାନ୍ଧାର ଦ୍ୱାପ, ଆପ୍ରିକା
ଏବଂ ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମ ଅଞ୍ଚଳିଆର
ଜଙ୍ଗଲରେ ଦେଖାଯାଏ।
ଅସାଧାରଣ ଜଳଧାରଣ ଓ
ଖାଦ୍ୟଯୋଗାଣ କ୍ଷମତା ସହ ଏହାର
ପଡ଼ର ଔଣଧାୟ ଗୁଣ ଯୋଗୁଁ ଏହାକୁ
'ଜୀବନ ବୃକ୍ଷ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ।
ପ୍ରାୟ ୮୦ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚ ଯାଏ ବଢ଼ି
ପାରୁଥିବା ଏହି ଗଛ ହଜାର ହଜାର
ବର୍ଷ ଧରି ବଞ୍ଚି ରହିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ
ରଖେଛି। ଏହି ଗଛର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ
ଅଞ୍ଚଳୁ ଉଭୟ ମଣିଷ ଓ ଜୀବଜନ୍ମ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଜଙ୍ଗଲର ମା' ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ। ଅନ୍ୟପଟେ
ଏହି ଗଛକୁ ନେଇ ଏବେ ମୁଢା ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଅନେକ ପରିସ୍ଥିତିର ବିଗୋଧା ମତ ରଖି ଆସୁଥିବା ବେଳେ ଗଛର
ଉପରି ଆପ୍ରିକାରୁ ହୋଇଥିବା କୁହାଯାଏ। ଏହାରି ଭିତରେ ଗତ ମାସରେ ନେଚର ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଏକ
ଅଧ୍ୟଯନରୁ ଏହି ଗଛର ଉପରିଷ୍ଠଳ ଆପ୍ରିକାକୁ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତରବାଗା ମୁଣ୍ଡ କରିଛି। ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗମଙ୍କର
ଏକ ଦଳ ସଫଳତାର ସହିତ ଆଠଟି ବାଓବାବ ପ୍ରଜାତି ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଜିନୋମକୁ କ୍ରମାନ୍ତରାରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ
କରିଥିଲେ। ଏପରିକି ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ପରାକ୍ଷା କରାଗଲା ଏବଂ ସେଥିରୁ ସେମାନେ ଉପନାତ ହେଲେ
ଯେ, ଏହାର ଉପରିଷ୍ଠଳ ମାତାଗାନ୍ଧାର। ତେବେ ଏଠାରେ ଗଛ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଇବା ସମୟରେ ଏହି ତଥ୍ୟ ଆସାନ୍ତୁ
ଥାଏଇଛି। ଗବେଷଣା ଅନୁସାରେ, ଏଠାରେ ଛାଇ ପ୍ରଜାତିର ବାଓବାବ ଗଛ ଦେଖାଯାଏ। ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଜାତି
୨୦୦୦ ମୁଢା ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଥାରେ। ଚାନ୍କର ହୁବେଇର ଉତ୍ତାନ ବଚାନିକାଳ ଗାର୍ଡେନର ଗବେଷକଙ୍କ ଅନୁସାରେ,
ଜାବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ଗଛର ଉପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବା ପାଇଁ ବହୁତ ସଂଘର୍ଷ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଛି। କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରାଚୀନ ବାଓବାର ଜୀବାଶ୍ଵ ମିଳି ନାହିଁ। ସେହିପରି ପୂର୍ବ ଅଧ୍ୟଯନରୁ ବାଓବାବକୁ ନେଇ ଯେଉଁ
ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ତଥ୍ୟ ମିଳିଥିଲା, ତାହା ବେଶ ସାମିତି ଥିଲା। ମାତାଗାନ୍ଧାରର ବାଓବାବର ଉପରି
ପ୍ରାୟ ୨.୧ କୋଟି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିଲା। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଅଧ୍ୟଯନ ନିଷ୍ପର୍ଦ୍ଦ ଜଣାପଡ଼ିଛି
ଯେ, ବାଓବାବ ସଂଖ୍ୟା ଏଠାରେ ବର୍ଷରୁ ହ୍ରାସ ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି। ତେବେ ଏହି ଅଧ୍ୟଯନ
ମାତାଗାନ୍ଧାରରେ ବାଓବାବର ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ପ୍ରୟାସକୁ ଆଗାନ୍ତୁ ନେବାରେ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ବୋଲି ଗବେଷକମାନେ ଆଶାବାଦୀ ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରତିକାଳ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତକାଣିକା
ପରମାନନ୍ଦ ପାଠ୍ୟ

ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦାଯିତ୍ବରେ ଅଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ସାଜିଦ୍-
ପୋଷକରେ ପୋଷକର ସମ୍ବଲିତେ । ନିକଟରେ ସାଜିଦ୍- ପିଲ୍ଲଗୁର
ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ । ଏଥିରେ ପାଇଁ ସମ୍ବଲାନ୍ଧଙ୍କ ଆଜକନିନି
ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ । ତେବେ ଏହି ବ୍ରେସଲେଟକୁ ଦେଖି ସଲମାନ୍ଧଙ୍କ
ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ । ସାଜିଦ୍- ଏହି ପାଇଁ ପାଇଁ
ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ । ଲାଇଟ୍...କ୍ୟାମେରା...ଆସିଗଲା ସିକିଯର । ଏହା
ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ । ଲାଇଟ୍...କ୍ୟାମେରା...ଆସିଗଲା ସିକିଯର । ଏହା
ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ । ଲାଇଟ୍...କ୍ୟାମେରା...ଆସିଗଲା ସିକିଯର । ଏହା
ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ । ଲାଇଟ୍...କ୍ୟାମେରା...ଆସିଗଲା ସିକିଯର ।

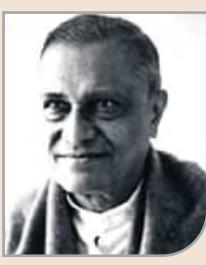
[View Details](#) | [Edit](#) | [Delete](#)

ଜିମ୍ ଟ୍ରେନର ସାମାଜିକ ପାଇଁ ସର୍ବ

ପ୍ରାଣୀ ବୋତଳରୁ ମଧୁମେଘ

ଆଜି ଆସିଥିଲେ...

‘ମାଟିର ମଣିଷ’ର ସ୍ଵକ୍ଷା କାଳିନ୍ଦୀ ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

କିମ୍ବା ଚରଣ
 ପାଣିଗ୍ରହା ଥିଲେ
 ଜଣେ ଖ୍ୟାତନାମା
 କବି ଓ ଉପନ୍ୟାସିକ । ସେ ଅନୁଦା
 ଶଙ୍କର ରାୟ ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ
 ପଇନାୟକ ଓ ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର
 ସହ ମିଶି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ
 ସବୁଜ ଯୁଗ ନାମରେ ଏକ
 ଦୂଆୟଗର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସ ଜଗତକୁ
 ସମୃଦ୍ଧ କରିଛି ତାଙ୍କର ଲେଖା 'ମାଟିର ମଣିଷ', 'ଲୁହାର ମଣିଷ',
 'ଆଜିର ମଣିଷ', 'ଅମର ଚିତା', 'ଅମାରାବତା' ଓ 'ମୁକ୍ତାଗଡ଼ର
 କ୍ଷୁଧା' ଆଦି ଉପନ୍ୟାସ । ନାଟ୍ୟକାର ଭାବେ ପରିଚିତ ହେଲେ
 ସେ 'ପଦ୍ମିନୀ', 'ପ୍ରିୟଦର୍ଶୀ', 'ଶୌଭ୍ୟା' ଆଦି ନାଟକ ରଚନାରେ ।
 ତାଙ୍କର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉପନ୍ୟାସ ହେଉଛି 'ମାଟିର ମଣିଷ' । ଯୋଥୁ
 ପରିବାରର ଏକ ଜାବନ୍ତ ଆଲେଖ୍ୟ ହେଉଛି ଏହି ଉପନ୍ୟାସ ।
 ପାଇଁ ୧୦୫ ପାଇଁ ୧୦୬ ପାଇଁ ୧୦୭ ପାଇଁ ୧୦୮ ପାଇଁ ୧୦୯

କାଳିୟୀ ଚରଣ ପୁରା ଜ୍ଞାନାର ବିଶ୍ଵନାଥପୁର ଗ୍ରାମରେ
୧୯୦୧ ମସିହା ଆଜିର ଦିନରେ ଜନ୍ମଗୁହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ
ପିତା ସ୍ଵପ୍ନେଶ୍ଵର ପାଣିଶ୍ରୀ ହାଜରୀ ଜଣେ ଆଜନକାବୀ ଥିଲେ । ପୁରାରେ
ହଁ କାଳିୟୀଚରଣ ବାଲ୍ୟଜୀବନ ଓ ଶିକ୍ଷା ସମାସ୍ତ କରିଥିଲେ ।
ହାଇସ୍କୁଲ ସମାସ୍ତ କରି ସେ ରେଡ଼େମ୍ବାରେ ନାମ ଲେଖାଇଥିଲେ ।
ରେଡ଼େମ୍ବା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଡ଼ିବା କାଳରେ କାଳିୟୀ
ଚରଣଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତିଭାର ପରିଚିତ ମିଳିଲା । କଲେଜର
ପଡ଼ିବା ସମୟରେ, ସେ “ନନ୍ଦେନ୍ଦ୍ର କୁର୍” ଗଠନ କରିଥିଲେ ।
ଏହି ସମୟରେ “ସବୁକ ଗୋଷ୍ଠୀ” ର ମୁଖ୍ୟପତ୍ର “ୟୁଗବୀଣା”ରେ
କାଳିୟୀ ଚରଣଙ୍କ ଲେଖାମାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ
ସମୟରେ, ବାଲେଶ୍ଵରରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଏକ ଜୀବାଜୀ ଓ
ତାଙ୍କ ନିଜ ଓଡ଼ିଆ ପତ୍ରିକାର ସେ ସମାଦାନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।
କବିତାରୁ ହଁ କାଳିୟୀ ଚରଣଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ସର୍ଜନା ଆନ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା । ଶର୍ଦ୍ଦିଯୋଜନା ସହ ବିରହ ମିଳନ, ଆନନ୍ଦଶୁଣ୍ଡ,
ପାଇବା ଓ ହାଜାଇବାର ଭାରତୀୟ ପ୍ରତିପଳିତ ହୋଇଥାଏ
ତାଙ୍କ କବିତାରେ । ତାଙ୍କ ଲେଖାରେ ଓଡ଼ିଶାର ଗ୍ରାମ୍ୟ ପରିବେଶ,
ଲୋକଙ୍କର ଆଚାରବିଗରଣ ପ୍ରମୁଖ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟାୟ,
ଅନାତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ସ୍ଵର ଉଭୋକଳନ କରୁଥିଲା ।
ସେ ଜଣେ ଦରଦୀ କବି ଓ ଜୀବନବାଦୀ ସାହିତ୍ୟକ ଭାବରେ
ପରିଚିତ । ୧୯୭୧ ମସିହାରେ କେବେ ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୋର
ଫେଲୋ ସମ୍ମାନ ସହିତ ବହୁ ପୁରସ୍କାର ଓ ସମ୍ମାନର ମଧ୍ୟ ସେ
ଅଧୂକାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେହିବର୍ଷ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ
ତାଙ୍କୁ ପଦ୍ମଭୂଷଣ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୭୭ ମସିହାରେ
ଏହି ମହାନ ଲେଖକ ଦେହତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ
ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅବଦାନ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ।

ଓজন ন কমিবারু ছাড়পত্র

ପତି-ପକ୍ଷାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ବିଛେଦ ଏକ ଆଳନଗତ ପ୍ରକ୍ରିୟା । ଯେଉଁଥେରେ ସ୍ଥାମା-
ସ୍ଥାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୈବାହିକ ସମ୍ପର୍କରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଲେବ ପଡ଼ିଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ସ୍ଥାମା-
ସ୍ଥାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଦେହ ବଢ଼ିଲେ, କିମ୍ବା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଉଭମା ବୁଝାମଣା ନ ରହିବା
ଦ୍ୱାରା ବିବାହ ବିଛେଦ ହୋଇଥାଏ । ହେଲେ କେଉଁଠି ଓଜନ ହ୍ରାସ ନ ହେବା ପାଇଁ ବିବାହ
ବିଛେଦ ହୁଏ, ଏକଥା ପ୍ରାୟ କମଳ ଶୁଣିଥିବେ । ଏପରି ଏକ ଘଟଣା ଆଗ୍ରାରେ ଦେଖାବାକୁ
ମିଳିଛି । ଏଠାର ଜଣେ ଯୁକ୍ତତା ନିଜର ମୋଟାଟା ପଶୁ ନେଇ ଚିତ୍ତରେ ରହିଥିଲେ । ସେ ଓଜନ
କମାଇବାକୁ ଅନେକ ପ୍ରୟାୟ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଖାଦ୍ୟପେଯରେ ନିୟମିତ କରି ପାରି ନ ଥିଲେ ।
ତାଙ୍କୁ ଓଜନ କମାଇବା ନିଶା ଏମିତି ଲାଗିଥିଲା ଯେ, ସେ ଏଥିପାଇଁ ଜଣେ ଜିମ ଟ୍ରେନରଙ୍ଗୁ
ପ୍ରେମ କରିଥିଲେ । ପରେ ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ସେ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ବାନି ହୋଇଥିଲେ ।
ଡେବେ ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ମହିଳା ଜଣକ ଓଜନ ଥିଲା ୭୫ କେଜି । ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ

ରାତିରେ ସପା
କରନ୍ତୁ ନାହିଁ
ଠାକୁର ଘର

କ'ଣ ରହିଛି ନିୟମ

ରାତିରେ କେବେ ମଧ୍ୟ ପୂଜାଘର	ଶ
କିମ୍ବା ପୂଜାଷାଳକୁ ସଫା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।	ଗ
କାରଣ ଏହାଦ୍ୱାରା ମା' ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଘର ଛାଡ଼ି	ଗ
ଚାଲିଯାଅନ୍ତି ଏବଂ ଅର୍ଥାଭାବ ଦେଖାଯାଏ ।	ସ
ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ, ରାତି	ସ
ସମୟରେ ପୂଜାଷାଳ ସଫା କରିବା ଦ୍ୱାରା	ଦୃ

କର୍କଟ: ବନ୍ଧୁ ତଥା ଭାଇଙ୍କ ପରିଳକ୍ଷିତ ହେବ। ପ୍ରତି କୃତକାର୍ୟ ହେବେ। ସାମାଜି

ମୁଦ୍ରାକାର

ଘରକୁ ସଫାସୁତରା ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ସକାରାମକ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ, ଯେଉଁ ଘର ସଫାସୁତରା ଥାଏ, ସେଠାରେ ମା' ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାସ କରିଥାନ୍ତି । ତେବେ ଘରେ ଥିବା ପୂଜାମୁଦ୍ରା ଏବଂ ସବୁଦିନ ସଫାସୁତରା ରଖିବା ବହୁତ ଜରୁରି । ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁୟାୟୀ, ଏଥୁପାଇଁ ମଧ୍ୟ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନାତିନିୟମ ଅଛି । ତେବେ ରାତିରେ ୦ାକୁର ଘର ସଫା କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଏହାର କ'ଣ କାରଣ ଥାଇପାରେ, ଆସନ୍ତ ଜାଣିବା ।

ଆଜିର କ୍ଷତିହାସ

- ୧୩୦୭-ଆଜ୍ଞାଛିନ୍ଦିନ୍ ଶିଳ୍ପି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
ଉପରେ ଆକୁମଣ କଲେ ।
 - ୧୯୧୭- ଭାରତାର ଭୂର୍ବିଜୀବି ସର୍ବେକ୍ଷଣ
ହଂସ୍ୟାର ସ୍ଥାପନା କରାଗଲା ।
 - ୧୯୪୦- ବ୍ରିଟିଶ୍ ସରକାର ନେତାଙ୍କୀ
ହୃଦୟକଷ୍ଟ ବୋଷଙ୍କୁ ଗିରିଫ୍ଟ କଲେ ।
 - ୧୯୭୭-ଭାରତର ଉତ୍ତରକାଳୀନ
ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଲଦିରା ଗାନ୍ଧୀ ଓ ପାକିସ୍ତାନର
ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଲୁଲପିକର ଅଳ୍ପ ଭୁଲୋ ସିମଳା
ରାଜିନାମାରେ ସ୍ଥାନ କଲେ ।
 - ୧୯୦୪- ମୁମ୍ବାଇର ଛତ୍ରପତି ଶିବାଜି
ଚନ୍ଦନସ୍ତୁର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵନେଷ୍ଟୋ ଦ୍ଵାରା ଦିଶା
ଏତିହ୍ୟେଷୁର ମାନ୍ୟତା ମିଳିଲା ।
 - ୧୦୧୪- ପିଲିପାଇନ୍‌ରେ ୧୧୦ ଯାତ୍ରାଙ୍କ
ନେଇ ଯାଉଥିବା ଏକ ମୌକା ବୁଡ଼ିଯିବାରୁ
୨୭ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରାଣହାନି ।

